

Arrest

**nr. 209 017 van 7 september 2018
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 4 oktober 2015 België is binnengekomen, diende op 8 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden op 10 september 2015 genomen in Hongarije (Eurodac).

1.2. Op 30 maart 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker in een aangetekende brief van 30 maart 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 08/10/2015
Overdracht CGVS: 22/04/2016*

U werd op 15 februari 2018 van 09.20 tot 13.00 uur gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat meester Linda Luytens was het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtoense etnie. U werd in 1989 geboren in het dorp Joy Arab in het district Dawlat Abad in de provincie Balkh. U woonde daar uw hele leven.

U studeerde tot het zesde jaar van de lagere school. Nadien hielp u uw vader en werkte u als kleermaker voor drie jaar. Daarna had u twee jaar lang een stalletje waar u SIM-kaarten verkocht. Dan was u twee jaar werkloos.

U kreeg in Sauer 1391 (april-mei 2012) via uw neef A.J.A. een job bij het Mitra TV-station. U werkte als zijn vertrouwenspersoon. U verborg uw tewerkstelling in uw dorp.

U trouwde op 1 Hamal 1394 (21 maart 2015) en A.J.A. kwam naar uw huwelijk. Nadien had u twee weken verlof van het werk. Drie of vier dagen na uw huwelijk begonnen de mensen van uw dorp u vragen te stellen over de komst van A.J.A. naar uw trouwfeest. Enkele dagen later kwamen de taliban rond één à twee uur 's nachts naar uw huis. Ze waren op de hoogte van uw job bij Mitra TV en vertelden u dat uw werk haram is. Ze vertelden u dat u de dag erna onderweg naar het werk een zak moest oppikken en die binnenbrengen op uw werk. U was de dag erna echter nog op verlof dus u sprak met de taliban af dat u het dag daarna zou doen. Uw vader zei u nadien dat de taliban het TV-station en uw collega's wilden laten ontploffen. Hij raadde u aan de regio te verlaten.

De dag na het bezoek van de taliban verliet u uw huis verkleed in een boerka. Dit was ongeveer 10 à 15 dagen na uw huwelijk, dus midden Hamal 1394 (eind maart-begin april 2015). U reisde via Iran en Turkije illegaal naar Europa. U kwam aan in België op 4 oktober 2015 en vroeg op 8 oktober 2015 asiel aan.

Na uw vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban nog verschillende keren aan uw familie vragen waar u was.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.

U legt ter staving van uw asielaanvraag de volgende documenten neer: uw taskara (origineel), uw rijbewijs (origineel), uw werkbadge (origineel), uw kaart van Afghanistan International Bank (origineel) en een foto van uw werk (origineel).

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De redenen daarvoor zijn dat de door u ingeroepen feiten niet geloofwaardig worden bevonden en dat de algemene situatie in de provincie Balkh op zich geen toekenning van internationale bescherming rechtvaardigt.

Uw verklaringen over de door u ondergane vervolging zijn dermate vaag en onwaarschijnlijk dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Het gaat ten eerste om de nasleep van het bezoek van de taliban aan uw huis. Het valt erg op dat u uw directe overste en leidinggevende van Mitra TV, A.J.A., pas op de hoogte stelde van het feit dat de taliban u hadden benaderd toen u reeds in Turkije was aangekomen (gehoorverslag, p. 25). Het is erg opvallend dat u hier zo lang mee wachtte. De situatie voor A.J.A. en uw andere collega's bij Mitra TV was namelijk erg gevaarlijk: de taliban wilden een aanslag plegen op het TV-station en u was hiervan op de hoogte. Het TV-station werd reeds bewaakt door security guards (gehoorverslag, p. 18-19), wat erop wijst dat in het bedrijf op de hoogte was van eventuele veiligheidsrisico's. Het was dan ook logisch en belangrijk dat u uw baas contacteerde om hem op de hoogte te stellen van de plannen van de taliban, zodat de beveiliging gealarmeerd kon worden.

Dat u pas bij uw aankomst in Turkije contact opnam met A.J.A. om hem te verwittigen is dan ook erg risicovol en onwaarschijnlijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het valt trouwens op dat u tijdens het gehoor tweemaal de vraag ontweek hoeveel dagen er zaten tussen uw ontmoeting met de taliban en het moment dat u A.J.A. erover vertelde. Deze vraag wordt u duidelijk tweemaal gesteld maar u geeft geen antwoord (gehoorverslag, p. 25) en weigert zodoende een tijdsindicatie te geven van het aantal dagen tussen het incident en het verwittigen van uw baas.

U verwittigde bovendien ook de autoriteiten niet over uw ontmoeting met de taliban, want ze konden volgens u toch niets doen en hadden in het verleden ook niets gedaan om veiligheidsproblemen in de regio te verhelpen (gehoorverslag, p. 25). Nochtans is het TV-station eigendom van de gouverneur van de provincie Balkh, Ustad Mohammad Noor Atta (gehoorverslag, p. 17). Logischerwijze zouden de autoriteiten dus wel actie ondernomen hebben om het TV-station te beschermen indien u hen had gecontacteerd. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u de autoriteiten niet zou contacteren over de geplande aanslag op Mitra TV omdat u dacht dat ze toch niets zouden doen.

U blijft daarenboven erg vaag over de problemen die uw familie kende nadat u Afghanistan verliet. U verklaart dat de taliban u meerdere malen bij hen kwamen zoeken, maar weet niet hoeveel keer. U denkt misschien vijf à zes keer. U weet ook niet wanneer de laatste keer was, maar u denkt misschien zes à zeven maanden geleden. U verklaart het aan niemand te hebben gevraagd en enkel te hebben gecheckt of uw familie OK was (gehoorverslag, p. 10). U hebt informatie over uw familie via een buur en belt hen niet rechtstreeks, omdat er geen elektriciteit is en uw familie volgens u geen telefoon heeft. U belde uw buur éénmaal vanuit Turkije en tweemaal vanuit België. In Turkije sprak u rechtstreeks met uw familie en zeiden zij u dat de taliban bij hen was geweest. U weet niet hoe vaak de taliban toen bij hen waren langs gekomen en hebt het ook niet gevraagd (gehoorverslag, p. 12). Het valt op dat u slechts zeer beperkte informatie hebt over deze eerste bezoeken van de taliban aan uw familie. Bovendien vertelde u hier niets over tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (vragenlijst CGVS, p. 2-4). Nochtans was u al sinds uw reisweg op de hoogte van het feit dat uw familie na uw vertrek nog lastig was gevallen door de taliban en was er dus geen reden om dit niet te vermelden bij DVZ.

Ook toen u tweemaal vanuit België naar uw buur belde, vertelde die u dat uw familie nog bezoeken had gehad van de taliban. U verklaart dan plots – in tegenstrijd met wat u voordien verklaarde - dat u niet had gezegd dat de taliban vijf à zes keer kwamen. Wanneer er gevraagd wordt hoe vaak de taliban dan wel kwamen, antwoordt u ontwijkend en vaag en blijft u het precieze antwoord op de vraag schuldig (gehoorverslag, p. 12). U weet ook niet hoe vaak de taliban uw familie bezochten tussen het telefoontje dat u deed in Turkije en het eerste contact dat u vanuit België had met uw buur. U bent hier erg vaag over en antwoordt onzeker: "Dat weet ik helemaal niet. Ze kwamen misschien, ze kwamen misschien, en duidelijk kwamen ze maar ik weet niet hoe vaak want als ik bel dan zeiden ze me alleen dat ze kwamen maar niet hoe vaak"(gehoorverslag, p. 12). U kan ook geen antwoord geven op de vraag hoe vaak de taliban uw familie lastig vielen tussen het eerste en het tweede telefoontje vanuit België. U verklaart het niet te weten maar denkt één of twee keer. Uw buur vertelt u het niet en zegt enkel dat uw familie OK is en dat de taliban kwamen (gehoorverslag, p. 13). Ook over de latere bezoeken van de taliban aan uw familie hebt u dus erg weinig informatie en bovendien bent u tegenstrijdig over het aantal keren dat u denkt dat de taliban uw familie bezochten.

Een ander element dat de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten aantoont, is het feit dat u erg weinig inspanningen doet om de huidige toestand van uw problemen op te volgen. Op het moment van het gehoor had u al zes à zeven maanden geen contact meer gehad met uw familie, ook niet via uw buur (gehoorverslag, p. 12). U verklaart dat dit is omdat er geen elektriciteit is, uw familie geen telefoon heeft en de buur via dewelke u informatie over hen had naar Turkije is gegaan. U verloor ook uw telefoon en zijn telefoonnummer (gehoorverslag, p. 13). Het is echter niet geloofwaardig dat u geen contact meer zou kunnen krijgen met uw familie om te checken hoe het staat met de evolutie van uw problemen. U verklaart namelijk wel nog contact te hebben met uw voormalige collega's van Mitra TV en ook met A.J.A. zelf (gehoorverslag, p. 13). A.J.A. is uw neef aan moederskant en er zou dan ook verwacht kunnen worden dat u via hem nieuws over uw familie zou kunnen krijgen. U hebt echter niet geprobeerd via hem contact met uw familie te krijgen. U verklaring hiervoor is dat hij het nummer van uw huis niet heeft en dat niet iedereen vrij naar uw dorp kan gaan (gehoorverslag, p. 13). Ten eerste spreekt u hier zichzelf tegen, want u zei voordien dat uw familie geen telefoon had. Dit wordt nogmaals gecheckt en u bevestigt dat uw familie geen telefoon heeft (gehoorverslag, p. 13). Het is dan ook niet logisch dat A.J.A. hen volgens u niet zou kunnen bereiken omdat hij hun nummer niet heeft.

Er wordt bovendien geopperd dat A.J.A. toch familie van u is en dat er dan ook verwacht kan worden dat er in een dergelijke noodtoestand, waarbij uw familie bedreigd werd en u al zes à zeven maanden niets van hen hebt gehoord, een uitzondering wordt gemaakt en dat hij iets zou doen om uw familie te contacteren. Uw antwoord hierop is dat hij heel geconcentreerd bezig is met zijn werk en dat als er geen telefoonnummer is u geen contact kan maken (gehoorverslag, p. 14). Dit antwoord kan niet overtuigen. Uw familie bevindt zich in een gevaarlijke situatie. Zij worden omwille van uw problemen lastig gevallen door de taliban. A.J.A. is de zoon van de broer van uw moeder. Er kan wel degelijk verwacht worden dat hij via familiebanden nieuws over uw familie kan krijgen. Hij weet bovendien waar uw familie woont, want hij bezocht uw huis voor uw huwelijk. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u via A.J.A. geen nieuws over de precare situatie van uw familie kan verkrijgen, en zich ook niet op de hoogte kon stellen op de evolutie van het risico ten aanzien van uw eigen persoon. Het feit dat u niet alle mogelijke acties ondernam om deze cruciale informatie te verkrijgen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Daarenboven wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast door uw tegenstrijdige verklaringen over het al dan niet beschikken van een telefoon door uw familie.

Naast deze ongeloofwaardige verklaringen over de nasleep van het bezoek van de taliban aan uw huis zijn ook uw verklaringen over het bezoek zelf niet aannemelijk te noemen. U verklaart dat de taliban u onderweg naar uw werk een zak wilden overhandigen maar de tijd en de minuut werden niet gespecificeerd (gehoorverslag, p. 24). Het is vreemd dat er geen duidelijke afspraak werd gemaakt over exact wanneer de zak, die vermoedelijk een bom zou bevatten, aan u zou worden overhandigd. Het is namelijk risicovol voor de taliban om simpelweg ergens op u te staan wachten met een bom in hun bezit. Ook is het niet aannemelijk dat de taliban zouden aanvaarden dat u de zak pas twee dagen in plaats van één dag later naar uw werk zou meenemen, omdat u de dag nadien verlof had (gehoorverslag, p. 24). Indien ze u een dag respijt gaven, had u namelijk ruim de tijd om te vluchten en alarm te slaan bij Mitra TV. Het is niet aannemelijk dat de taliban dit risico zouden nemen. Deze onwaarschijnlijke elementen in uw relaas doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten gevolge van bovenstaande vaststellingen kunnen de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk worden bevinden en dus ook langer de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Met betrekking tot het door u aangehaalde profiel als medewerk van Mitra TV, dient er bijkomend te worden opgemerkt dat verschillende elementen twijfels wekken over de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werk. Zo verklaart u eerst dat u werkloos was voor twee jaar en dan voor de televisie begon te werken (gehoorverslag, p. 15). Nadien, wanneer er u gevraagd wordt om te vertellen over uw aanwerving bij Mitra TV, zegt u echter plots dat u als kleermaker werkte toen ze u vroegen om naar het TV-station te komen kijken en dat u er twee à drie dagen later begon te werken (gehoorverslag, p. 16). Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen, met name dat u werkloos was toen u bij Mitra TV begon te werken. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u de vraag misschien niet juist had en dat u werkloos was toen u bij het TV-station begon te werken, nadat u als kleermaker en als SIM-kaartverkoper had gewerkt (gehoorverslag, p. 17). Deze verklaring is niet afdoende, aangezien er u ter bevestiging even voordien duidelijk werd gevraagd of u als kleermaker werkte toen u bij Mitra TV begon en u bevestigend antwoordde (gehoorverslag, p. 16).

Ook valt het op dat u verklaart dat één van uw taken bij de televisie bestond uit het één- of tweemaal per maand oppikken van gasten aan de luchthaven, maar u slechts drie namen van gasten kan geven die zou hebben opgepikt en slechts van één van deze gasten de functie weet. Er wordt aangedrongen om meer namen te geven omdat het belangrijk is maar u zegt enkel dat er ook drie of vier vrienden van Londen kwamen, maar dat u hun namen niet weet (gehoorverslag, p. 19). U weet ook niet of nadien iemand anders uw functie overnam bij de TV (gehoorverslag, p. 20), hoewel u zoals eerder gesteld, wel nog contact hebt met uw ex-collega's. U hebt ook nog nooit gehoord van Mohammad Naim Taher Qadiri (gehoorverslag, p. 20), hoewel hij sinds minstens midden 2017 CEO is van Mitra TV. Daar u nog contact hebt met uw ex-collega's, zou zijn naam u ondertussen toch ter ore moeten zijn gekomen. U bent er ook niet van op de hoogte dat nog andere werknemers van Mitra TV Afghanistan verlieten (gehoorverslag, p. 21), hoewel uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat er alleen al begin 2015 twee werknemers van Mitra TV het land verlieten. Zelfs indien er geloof zou kunnen gehecht worden aan het feit dat u één van deze twee bent, is het vreemd dat u geen weet hebt van de andere werknemer van Mitra TV die moest vluchten. U kan daarenboven slechts twee namen geven van andere mensen dan A.J.A. die een belangrijke functie vervulden in het televisiestation (gehoorverslag, p. 21).

Uit zijn facebook-account (zie printscreens toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt trouwens dat A.J.A. ten tijde van het gehoor reeds enige tijd op de Afghaanse ambassade in Duitsland werkt. Op zijn facebookpagina staat bovendien dat hij "former general manager bij Mitra TV" is. A.J.A. woont dus in Duitsland en werkt niet meer voor Mitra TV. Aangezien u verklaart nog steeds contact met hem te hebben (gehoorverslag, p. 13), zou er verwacht kunnen worden dat u van dit feit op de hoogte bent. Dat u dit op geen enkel moment vermeldde wanneer er bijvoorbeeld gevraagd werd waarom hij voor u geen contact kon opnemen met uw familie, is erg merkwaardig en wekt twijfels over uw tewerkstelling bij Mitra TV én uw familieband met A.J.A..

Ook de documenten die u neerlegt betreffende uw tewerkstelling bij Mitra TV kunnen niet overtuigen. Op de foto die u neerlegt bent u niet duidelijk herkenbaar (gehoorverslag, p. 23). Op uw badge staat dat deze vervalt in december 2014. Op de kaart van Afghanistan International Bank staat duidelijk dat deze slechts geldig is tot 8 oktober 2014, hoewel u tijdens het gehoor probeerde vol te houden dat hij tot 2015 geldig is (gehoorverslag, p. 23). Uw documenten kunnen dus niet staven dat u, zoals u beweert, tot 2015 tewerkgesteld was bij Mitra TV. Er werd u tijdens het gehoor gevraagd of u, gezien uw familieband met A.J.A., een tewerkstellingsattest van hem kan krijgen dat staat dat u tot 2015 voor Mitra TV werkte. U reageert hier onzeker op dat u het niet weet maar dat u het zal proberen (gehoorverslag, p. 23). U legde echter na het gehoor geen tewerkstellingsattest neer, wat opvalt aangezien u nog contact hebt met A.J.A. en hij uw familielid is. Er zou dan toch zou kunnen verwacht worden dat hij uw functie bij het TV-station zou kunnen bevestigen.

Zelfs indien er geloof kon gehecht worden aan het door u aangehaalde profiel als medewerker van Mitra TV, volstaat dit niet voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Uw taken bij het TV-station bestonden uit: het verwelkomen van gasten voor A.J.A., het brengen en halen van eten aan A.J.A., het fouilleren van werknemers, het ophalen van gasten aan de luchthaven, het halen van boodschappen voor het kantoor, het geven van instructies aan schoonmakers en het brengen en ophalen van kledij bij de wasserij (gehoorverslag, p. 16-17). U deed verder geen taken buiten de gebouwen van het TV-station en kwam nooit op TV. Niemand in het dorp wist dat u bij Mitra TV werkte of dat u familie was van A.J.A. (gehoorverslag, p. 20). U genoot dus geen belangrijke zichtbaarheid of status dankzij uw job, en er kan dan ook besloten worden dat het loutere feit dat u zou hebben gewerkt voor Mitra TV niet volstaat om te stellen dat u met redelijke waarschijnlijkheid vervolgd zou worden hiervoor.

Bijkomend wijst het CGVS erop dat uw algemene geloofwaardigheid wordt aangetast door uw tegenstrijdige verklaringen over uw scholing, uw familie, uw identiteitsdocumenten en uw reisweg. Zo verklaarde u bij DVZ dat u tot het vierde leerjaar naar school ging (verklaring DVZ, p. 4) en tijdens het gehoor dat u tot het zesde jaar les volgde (gehoorverslag, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkent u uw eerste verklaringen, maar dit kan de tegenstrijdigheid niet opheffen.

Met betrekking tot uw familie, twijfelt u tijdens het gehoor even of u vier of vijf zussen hebt, om te besluiten dat u er vier hebt (gehoorverslag, p. 7). Het is erg opvallend dat u niet spontaan kan zeggen hoeveel zussen u hebt, want het gaat hier toch om basisinformatie over uw familiale situatie. Nog opvallender, uw verklaringen over uw aantal zussen komen niet overeen met uw verklaringen bij DVZ. Bij DVZ zei u namelijk dat u drie zussen had. U vernoemde daar uw zus M. niet (verklaring DVZ, p. 7), doch ontkent dat u deze eerdere, tegenstrijdige verklaringen bij DVZ deed (gehoorverslag, p. 7-8). Dat u tegenstrijdige verklaren aflegt over een dergelijk basisfeit in verband met uw gezin, doet verdere twijfels rijzen over uw algemene geloofwaardigheid.

Ook over uw taskara legt u tegenstrijdige verklaringen af. U legt uw originele taskara neer en verklaart dat dit de enige taskara was die u ooit had (gehoorverslag, p. 22). Nochtans verklaarde u bij DVZ dat u uw taskara meebracht uit Afghanistan en die verloor in de zee tussen Turkije en Griekenland (verklaring DVZ, p. 11). U wordt gewezen op deze tegenstrijdigheid waarop u verklaart dat u een kopie van uw taskara meehad op de reisweg (gehoorverslag, p. 22). Deze verklaring is niet afdoende, aangezien u nergens bij DVZ verklaarde dat het om een kopie ging die u verloren had. Uw verklaringen over uw taskara zijn dus niet geloofwaardig, wat twijfels doet rijzen over de authenticiteit van dit document.

U bezit een paspoort dat u achter hebt gelaten in Afghanistan. U laat na dit paspoort neer te leggen en zegt dat u het niet liet opsturen uit Afghanistan omdat de taskara belangrijker is. U wordt erop gewezen dat voor de asiendiensten een internationaal identiteitsdocument belangrijker is, maar u hebt hier geen antwoord op (gehoorverslag, p. 22).

U hebt dus geen goede verklaring waarom u het nalaat uw paspoort, nochtans een belangrijk document om uw identiteit te verifiëren, neer te leggen in het kader van uw asielaanvraag.

Ook over uw reisweg zijn uw verklaringen niet eenduidig. U verklaart tijdens het gehoor dat u Afghanistan verliet midden Hamal 1394 (eind maart-begin april 2015) (gehoorverslag, p. 25). Bij DVZ verklaarde u dat u één maand en twintig dagen onderweg was (verklaring DVZ, p. 13). U kwam echter in België aan op 4 oktober 2015. Indien u werkelijk enkele weken na uw huwelijk vertrok, was u dus ongeveer zes maanden onderweg en geen anderhalve maand. Uw verklaringen over uw reisweg zijn dus niet coherent.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Zoals eerder uiteengezet, legt u tegenstrijdige verklaringen af over de door u neergelegde taskara en kunnen uw documenten met betrekking tot uw job niet overtuigen. De door u neergelegde envelop van verzending kan hoogstens een eerste indicatie vormen van uw herkomst. Dit element staat hier echter niet ter discussie.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn.

Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is één van de grootste commerciële en financiële centra van Afghanistan. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode aanslagen gepleegd werden waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren vielen, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er ook enkele aanvallen op "high-profile" doelwitten plaats. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in het district Chemtal. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. De provincie Balkh scoort in zijn geheel relatief laag wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dawlat Abad. U verklaart namelijk dat mensen die niet door de taliban om iets gevraagd worden geen risico lopen (gehoorverslag, p. 5). Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kan er dan ook niet besloten worden dat u een reëel risico loopt. U had ook nooit problemen onderweg van uw dorp naar de stad Mazar-e-Sharif voor werk. U hebt alleen weet van één bus die explodeerde langs de kant van de weg (gehoorverslag, p. 18). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker betwist de beoordeling in de bestreden beslissing aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Hij gaat in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker betwist de beoordeling in de bestreden beslissing over zijn tewerkstelling bij Mitra TV. Hij stelt hierover wel bewijskrachtige stukken te hebben neergelegd. Het loutere feit dat zijn verklaringen omtrent zijn opeenvolgende beroepswerkzaamheden "wat warrig en verwarrend zijn overgekomen" kan er niet toe leiden dat zijn tewerkstelling bij Mitra TV in twijfel wordt getrokken. Hij voert aan dat hij enkele jobs uitvoerde, toen werkloos werd en uiteindelijk bij Mitra TV tewerkgesteld werd. Verzoeker voert verder aan dat hij "de data" niet precies kent, maar in het kader van zijn procedure tot verzoek om internationale bescherming "quasi-verplicht is om een aantal referenties in de tijd te bepalen- of die nu precies kloppen of niet weet hij immers zelf niet precies."

Verzoeker merkt verder op dat hij een beperkte scholing heeft genoten en in moeilijke omstandigheden Afghanistan is ontvlucht, waardoor hij niet met iedereen contact kan onderhouden en een doorgedreven interesse kan hebben voor wat er nog gebeurd is op het tv-station nadat hij Afghanistan verliet. Hij erkent dat hij niet wist dat A.J.A. voor de Afghaanse ambassade in Duitsland werkte omdat hij nog maar sporadisch contact met hem had, maar dat hij het contact heeft hersteld en deze feiten thans kan bevestigen. Verzoeker benadrukt wel dat A.J.A. ouder is dan hem en dat hun relatie verre van “familiair” is, ondanks dat zij familiebanden hebben.

Verzoeker wijst er verder op dat hij gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, namelijk dat de taliban hem aansprak om een opdracht uit te voeren omwille van zijn tewerkstelling. Hij meent dat deze feiten niet betwist worden door de commissaris-generaal, maar dat enkel de nasleep ervan ongeloofwaardig wordt geacht, namelijk het feit dat hij niet meteen zijn werkgever of de overheid hierover inlichtte. Verzoeker wijst er echter op dat het TV-station de nodige voorzorgs- en veiligheidsmaatregelen nam en dat zijn melding over zijn opdracht voor de taliban hier weinig aan zou veranderd hebben. Bovendien meende hij dat er geen bijzonder gevaar was omdat hij de opdracht niet zou uitvoeren en de taliban hier niet zomaar iemand anders voor kon rekruteren. Hij was er verder zeker van dat ook de overheid niets zou hebben ondernomen.

Het feit dat verzoeker vaag bleef over de problemen die zijn familie kende na zijn vertrek, is volgens hem te wijten aan een *“ernstige breuk in het contact, om allerlei redenen, die echter algemeen aanvaard zijn, temeer daar in het geval van verzoeker de communicatieverbinding allerm minst gegarandeerd is.”* Aldus kan uit zijn onwetendheid over het aantal bezoeken van de taliban niet besloten worden tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas.

Verzoeker voert verder aan dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent zijn identiteit en reisweg niet doorslaggevend zijn en dat hij hierover reeds opheldering heeft gegeven.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, merkt verzoeker op dat er weldegelijk sprake is van een situatie van willekeurig geweld in zijn regio van herkomst, nu de taliban er aanwezig is en er op elk moment kan toeslaan.

Hij meent tevens dat rekening diende gehouden te worden met zijn *“bescheiden profiel”*, gezien hij niet afkomstig is uit de stad en er niet over een sociaal en familiaal netwerk beschikt.

2.1.2. In een aanvullende nota van 20 augustus 2018 voegt de commissaris-generaal het EASO-rapport *“Afghanistan Security Situation”* van december 2017 en de update van mei 2018.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in om zijn relaas aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De bestreden beslissing oordeelde terecht dat verzoekers verklaringen over de aangehaalde vervolgingsfeiten ongeloofwaardig zijn.

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen dat zijn verwittigingen over de aanslag aan het bedrijf en de overheid onnodig waren, omdat het bedrijf al de nodige voorzorgsmaatregelen in acht nam en de overheid niets speciaals zou ondernemen. Hij gaat hiermee echter voorbij aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat dergelijke verklaringen niet geloofwaardig zijn: *“Het gaat ten eerste om de nasleep van het bezoek van de taliban aan uw huis. Het valt erg op dat u uw directe overste en leidinggevende van Mitra TV, A.J.A., pas op de hoogte stelde van het feit dat de taliban u hadden benaderd toen u reeds in Turkije was aangekomen (gehoorverslag, p. 25). Het is erg opvallend dat u hier zo lang mee wachtte.*

De situatie voor A.J.A. en uw andere collega's bij Mitra TV was namelijk erg gevaarlijk: de taliban wilden een aanslag plegen op het TV-station en u was hiervan op de hoogte. Het TV-station werd reeds bewaakt door security guards (gehoorverslag, p. 18-19), wat erop wijst dat in het bedrijf op de hoogte was van eventuele veiligheidsrisico's. Het was dan ook logisch en belangrijk dat u uw baas contacteerde om hem op de hoogte te stellen van de plannen van de taliban, zodat de beveiliging gealerteerd kon worden. Dat u pas bij uw aankomst in Turkije contact opnam met A.J.A. om hem te verwittigen is dan ook erg risicovol en onwaarschijnlijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het valt trouwens op dat u tijdens het gehoor tweemaal de vraag ontweek hoeveel dagen er zaten tussen uw ontmoeting met de taliban en het moment dat u A.J.A. erover vertelde. Deze vraag wordt u duidelijk tweemaal gesteld maar u geeft geen antwoord (gehoorverslag, p. 25) en weigert zodoende een tijdsindicatie te geven van het aantal dagen tussen het incident en het verwittigen van uw baas.

U verwittigde bovendien ook de autoriteiten niet over uw ontmoeting met de taliban, want ze konden volgens u toch niets doen en hadden in het verleden ook niets gedaan om veiligheidsproblemen in de regio te verhelpen (gehoorverslag, p. 25). Nochtans is het TV-station eigendom van de gouverneur van de provincie Balkh, Ustad Mohammad Noor Atta (gehoorverslag, p. 17). Logischerwijze zouden de autoriteiten dus wel actie ondernomen hebben om het TV-station te beschermen indien u hen had gecontacteerd. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u de autoriteiten niet zou contacteren over de geplande aanslag op Mitra TV omdat u dacht dat ze toch niets zouden doen."

De Raad merkt bovendien op dat verzoekers verweer dat hij het land verliet en de taliban niemand anders zou vinden om de aanslag te plegen, een louter vermoeden betreft van verzoeker, dat aldus onvoldoende verschoning biedt voor zijn risicovolle gedrag.

Verzoeker voert verder aan dat zijn vage verklaringen over zijn familieleden het gevolg zijn van een "ernstige breuk in het contact, om allerlei redenen, die echter algemeen aanvaard zijn, temeer daar in het geval van verzoeker de communicatieverbinding allerminst gegarandeerd was". De Raad merkt op dat van iemand die vervolgd wordt en daarom besluit te vluchten, in alle redelijkheid mag worden verwacht dat deze zich op zijn minst informeert naar de juiste stand van zaken en geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. In het licht van deze vaststellingen kan van verzoeker verwacht worden dat hij meer informatie zou kunnen bekomen omtrent zijn persoonlijke problemen en de bezoeken van de taliban aan zijn familie, dan wel dat hij hierover coherente en consistente verklaringen zou kunnen afleggen, *quod non*. Bovendien werd in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoekers verklaringen dat hij geen contact meer zou kunnen opnemen met zijn familie ongeloofwaardig zijn. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat:

"U blijft daarenboven erg vaag over de problemen die uw familie kende nadat u Afghanistan verliet. U verklaart dat de taliban u meerdere malen bij hen kwamen zoeken, maar weet niet hoeveel keer. U denkt misschien vijf à zes keer. U weet ook niet wanneer de laatste keer was, maar u denkt misschien zes à zeven maanden geleden. U verklaart het aan niemand te hebben gevraagd en enkel te hebben gecheckt of uw familie OK was (gehoorverslag, p. 10). U hebt informatie over uw familie via een buur en belt hen niet rechtstreeks, omdat er geen elektriciteit is en uw familie volgens u geen telefoon heeft. U belde uw buur éénmaal vanuit Turkije en tweemaal vanuit België. In Turkije sprak u rechtstreeks met uw familie en zeiden zij u dat de taliban bij hen was geweest. U weet niet hoe vaak de taliban toen bij hen waren langs gekomen en hebt het ook niet gevraagd (gehoorverslag, p. 12). Het valt op dat u slechts zeer beperkte informatie hebt over deze eerste bezoeken van de taliban aan uw familie. Bovendien vertelde u hier niets over tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (vragenlijst CGVS, p. 2-4). Nochtans was u al sinds uw reisweg op de hoogte van het feit dat uw familie na uw vertrek nog lastig was gevallen door de taliban en was er dus geen reden om dit niet te vermelden bij DVZ.

Ook toen u tweemaal vanuit België naar uw buur belde, vertelde die u dat uw familie nog bezoeken had gehad van de taliban. U verklaart dan plots – in tegenstrijd met wat u voordien verklaarde – dat u niet had gezegd dat de taliban vijf à zes keer kwamen. Wanneer er gevraagd wordt hoe vaak de taliban dan wel kwamen, antwoordt u ontwijkend en vaag en blijft u het precieze antwoord op de vraag schuldig (gehoorverslag, p. 12). U weet ook niet hoe vaak de taliban uw familie bezochten tussen het telefoontje dat u deed in Turkije en het eerste contact dat u vanuit België had met uw buur. U bent hier erg vaag over en antwoordt onzeker: "Dat weet ik helemaal niet. Ze kwamen misschien, ze kwamen misschien, en duidelijk kwamen ze maar ik weet niet hoe vaak want als ik bel dan zeiden ze me alleen dat ze kwamen maar niet hoe vaak"(gehoorverslag, p. 12). U kan ook geen antwoord geven op de vraag hoe vaak de taliban uw familie lastig vielen tussen het eerste en het tweede telefoontje vanuit België.

U verklaart het niet te weten maar denkt één of twee keer. Uw buur vertelt u het niet en zegt enkel dat uw familie OK is en dat de taliban kwamen (gehoorverslag, p. 13). Ook over de latere bezoeken van de taliban aan uw familie hebt u dus erg weinig informatie en bovendien bent u tegenstrijdig over het aantal keren dat u denkt dat de taliban uw familie bezochten.

Een ander element dat de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten aantoont, is het feit dat u erg weinig inspanningen doet om de huidige toestand van uw problemen op te volgen. Op het moment van het gehoor had u al zes à zeven maanden geen contact meer gehad met uw familie, ook niet via uw buur (gehoorverslag, p. 12). U verklaart dat dit is omdat er geen elektriciteit is, uw familie geen telefoon heeft en de buur via dewelke u informatie over hen had naar Turkije is gegaan. U verloor ook uw telefoon en zijn telefoonnummer (gehoorverslag, p. 13). Het is echter niet geloofwaardig dat u geen contact meer zou kunnen krijgen met uw familie om te checken hoe het staat met de evolutie van uw problemen. U verklaart namelijk wel nog contact te hebben met uw voormalige collega's van Mitra TV en ook met A.J.A. zelf (gehoorverslag, p. 13). A.J.A. is uw neef aan moederskant en er zou dan ook verwacht kunnen worden dat u via hem nieuws over uw familie zou kunnen krijgen. U hebt echter niet geprobeerd via hem contact met uw familie te krijgen. U verklaring hiervoor is dat hij het nummer van uw huis niet heeft en dat niet iedereen vrij naar uw dorp kan gaan (gehoorverslag, p. 13). Ten eerste spreekt u hier zichzelf tegen, want u zei voordien dat uw familie geen telefoon had. Dit wordt nogmaals gecheckt en u bevestigt dat uw familie geen telefoon heeft (gehoorverslag, p. 13). Het is dan ook niet logisch dat A.J.A. hen volgens u niet zou kunnen bereiken omdat hij hun nummer niet heeft. Er wordt bovendien geopperd dat A.J.A. toch familie van u is en dat er dan ook verwacht kan worden dat er in een dergelijke noodtoestand, waarbij uw familie bedreigd werd en u al zes à zeven maanden niets van hen hebt gehoord, een uitzondering wordt gemaakt en dat hij iets zou doen om uw familie te contacteren. Uw antwoord hierop is dat hij heel geconcentreerd bezig is met zijn werk en dat als er geen telefoonnummer is u geen contact kan maken (gehoorverslag, p. 14). Dit antwoord kan niet overtuigen. Uw familie bevindt zich in een gevaarlijke situatie. Zij worden omwille van uw problemen lastig gevallen door de taliban. A.J.A. is de zoon van de broer van uw moeder. Er kan wel degelijk verwacht worden dat hij via familiebanden nieuws over uw familie kan krijgen. Hij weet bovendien waar uw familie woont, want hij bezocht uw huis voor uw huwelijk. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u via A.J.A. geen nieuws over de preciaire situatie van uw familie kan verkrijgen, en zich ook niet op de hoogte kon stellen op de evolutie van het risico ten aanzien van uw eigen persoon. Het feit dat u niet alle mogelijke acties ondernam om deze cruciale informatie te verkrijgen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Daarenboven wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast door uw tegenstrijdige verklaringen over het al dan niet beschikken van een telefoon door uw familie."

De Raad merkt op dat verzoekers nalatigheid om zijn werkgever of de overheid in te lichten over de geplande aanval van de taliban en zijn desinteresse voor de evolutie van zijn persoonlijke problemen, de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging ernstig ondermijnen. Waar verzoeker bovendien aanvoert dat hij gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over het bezoek van de taliban aan zijn huis en meent dat deze feiten in de bestreden beslissing niet worden betwist, doch dat enkel de nasleep van dit bezoek ongeloofwaardig wordt geacht, gaat hij voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat "Naast deze ongeloofwaardige verklaringen over de nasleep van het bezoek van de taliban aan uw huis zijn ook uw verklaringen over het bezoek zelf niet aannemelijk te noemen. U verklaart dat de taliban u onderweg naar uw werk een zak wilden overhandigen maar de tijd en de minuut werden niet gespecificeerd (gehoorverslag, p. 24). Het is vreemd dat er geen duidelijke afspraak werd gemaakt over exact wanneer de zak, die vermoedelijk een bom zou bevatten, aan u zou worden overhandigd. Het is namelijk risicovol voor de taliban om simpelweg ergens op u te staan wachten met een bom in hun bezit. Ook is het niet aannemelijk dat de taliban zouden aanvaarden dat u de zak pas twee dagen in plaats van één dag later naar uw werk zou meenemen, omdat u de dag nadien verlof had (gehoorverslag, p. 24). Indien ze u een dag respijt gaven, had u namelijk ruim de tijd om te vluchten en alarm te slaan bij Mitra TV. Het is niet aannemelijk dat de taliban dit risico zouden nemen. Deze onwaarschijnlijke elementen in uw relaas doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen."

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoeker zijn tewerkstelling bij Mitra TV niet aannemelijk kan maken, hetgeen op zich reeds afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten, alsook aan enige vrees voor vervolging omwille van zijn tewerkstelling.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat zijn verklaringen over zijn opeenvolgende tewerkstellingen "*wellicht wat warrig en verwarrend zijn overgekomen*", maar dat dit er niet toe kan leiden dat zijn tewerkstelling bij Mitra TV in twijfel wordt getrokken. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers eerst dat hij reeds twee jaar werkloos was en thuisbleef toen hij voor Mitra TV begon te werken (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15), terwijl hij later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij als kleermaker werkte toen hij uitgenodigd werd om bij Mitra TV te gaan werken (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 16). Dat verzoeker de precieze data van zijn tewerkstellingen niet kent biedt geenszins een verschoning voor dergelijke frappante tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Van verzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij coherente en consistente verklaringen kan afleggen over zijn opeenvolgende tewerkstellingen, *quod non*. Dergelijke vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn tewerkstelling bij Mitra TV.

Verzoeker voert verder aan dat hij omwille van zijn beperkte scholing en de "*gemoedstoestand van vluchteling*" geen contact kan onderhouden en interesse kan vertonen voor wat zich afspeelt op zijn tewerkstelling na zijn vertrek naar België. Hij gaat er echter aan voorbij dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij nog contact had met zijn ex-collega's (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 13), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker via deze weg op de hoogte kon worden gehouden van ontwikkelingen in het bedrijf. Dat verzoeker een beperkte scholing zou genoten hebben kan hieraan geen afbreuk doen. Dergelijk verweer biedt dan ook geen verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot de zaken die zich na zijn vertrek op zijn tewerkstelling hebben afgespeeld.

Verzoekers verweer dat hij nog maar sporadisch contact had met A.J.A., dat hij ouder is en hun relatie "*verre van familiair*" is, kan geen verschoning bieden voor verzoekers onwetendheid met betrekking tot het feit dat A.J.A. ondertussen op de Afghaanse ambassade in Duitsland werkte. Tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of hij nog contact had met A.J.A., antwoordde verzoeker immers bevestigend, waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij op de hoogte zou zijn van dergelijke ingrijpende verandering in het leven van zijn neef en werkgever A.J.A., *quod non*. Dergelijke vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn tewerkstelling en familieband met A.J.A.

Verzoeker meent dat de door hem neergelegde documenten in verband met zijn tewerkstelling bewijskrachtig zijn, doch hij gaat voorbij aan de omstandige en pertinente motivering in de bestreden beslissing waarom aan deze documenten iedere bewijswaarde wordt onzegd.

In de bestreden beslissing werd dan ook terecht geoordeeld dat:

"Met betrekking tot het door u aangehaalde profiel als medewerk van Mitra TV, dient er bijkomend te worden opgemerkt dat verschillende elementen twijfels wekken over de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werk. Zo verklaart u eerst dat u werkloos was voor twee jaar en dan voor de televisie begon te werken (gehoorverslag, p. 15). Nadien, wanneer er u gevraagd wordt om te vertellen over uw aanwerving bij Mitra TV, zegt u echter plots dat u als kleermaker werkte toen ze u vroegen om naar het TV-station te komen kijken en dat u er twee à drie dagen later begon te werken (gehoorverslag, p. 16). Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen, met name dat u werkloos was toen u bij Mitra TV begon te werken. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u de vraag misschien niet juist had en dat u werkloos was toen u bij het TV-station begon te werken, nadat u als kleermaker en als SIM-kaartverkoper had gewerkt (gehoorverslag, p. 17). Deze verklaring is niet afdoende, aangezien er u ter bevestiging even voordien duidelijk werd gevraagd of u als kleermaker werkte toen u bij Mitra TV begon en u bevestigend antwoordde (gehoorverslag, p. 16).

Ook valt het op dat u verklaart dat één van uw taken bij de televisie bestond uit het één- of tweemaal per maand oppikken van gasten aan de luchthaven, maar u slechts drie namen van gasten kan geven die zou hebben opgepikt en slechts van één van deze gasten de functie weet. Er wordt aangedrongen om meer namen te geven omdat het belangrijk is maar u zegt enkel dat er ook drie of vier vrienden van Londen kwamen, maar dat u hun namen niet weet (gehoorverslag, p. 19). U weet ook niet of nadien iemand anders uw functie overnam bij de TV (gehoorverslag, p. 20), hoewel u zoals eerder gesteld, wel nog contact hebt met uw ex-collega's. U hebt ook nog nooit gehoord van Mohammad Naim Taher Qadiri (gehoorverslag, p. 20), hoewel hij sinds minstens midden 2017 CEO is van Mitra TV. Daar u nog contact hebt met uw ex-collega's, zou zijn naam u ondertussen toch ter ore moeten zijn gekomen.

U bent er ook niet van op de hoogte dat nog andere werknemers van Mitra TV Afghanistan verlieten (gehoorverslag, p. 21), hoewel uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat er alleen al begin 2015 twee werknemers van Mitra TV het land verlieten. Zelfs indien er geloof zou kunnen gehecht worden aan het feit dat u één van deze twee bent, is het vreemd dat u geen weet hebt van de andere werknemer van Mitra TV die moest vluchten. U kan daarenboven slechts twee namen geven van andere mensen dan A.J.A. die een belangrijke functie vervulden in het televisiestation (gehoorverslag, p. 21).

Uit zijn facebook-account (zie printscreens toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt trouwens dat A.J.A. ten tijde van het gehoor reeds enige tijd op de Afghaanse ambassade in Duitsland werkt. Op zijn facebookpagina staat bovendien dat hij "former general manager bij Mitra TV" is. A.J.A. woont dus in Duitsland en werkt niet meer voor Mitra TV. Aangezien u verklaart nog steeds contact met hem te hebben (gehoorverslag, p. 13), zou er verwacht kunnen worden dat u van dit feit op de hoogte bent. Dat u dit op geen enkel moment vermeldde wanneer er bijvoorbeeld gevraagd werd waarom hij voor u geen contact kon opnemen met uw familie, is erg merkwaardig en wekt twijfels over uw tewerkstelling bij Mitra TV én uw familieband met A.J.A..

Ook de documenten die u neerlegt betreffende uw tewerkstelling bij Mitra TV kunnen niet overtuigen. Op de foto die u neerlegt bent u niet duidelijk herkenbaar (gehoorverslag, p. 23). Op uw badge staat dat deze vervalt in december 2014. Op de kaart van Afghanistan International Bank staat duidelijk dat deze slechts geldig is tot 8 oktober 2014, hoewel u tijdens het gehoor probeerde vol te houden dat hij tot 2015 geldig is (gehoorverslag, p. 23). Uw documenten kunnen dus niet staven dat u, zoals u beweert, tot 2015 tewerkgesteld was bij Mitra TV. Er werd u tijdens het gehoor gevraagd of u, gezien uw familieband met A.J.A., een tewerkstellingsattest van hem kan krijgen dat staat dat u tot 2015 voor Mitra TV werkte. U reageert hier onzeker op dat u het niet weet maar dat u het zal proberen (gehoorverslag, p. 23). U legde echter na het gehoor geen tewerkstellingsattest neer, wat opvalt aangezien u nog contact hebt met A.J.A. en hij uw familielid is. Er zou dan toch zou kunnen verwacht worden dat hij uw functie bij het TV-station zou kunnen bevestigen.

Zelfs indien er geloof kon gehecht worden aan het door u aangehaalde profiel als medewerker van Mitra TV, volstaat dit niet voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Uw taken bij het TV-station bestonden uit: het verwelkomen van gasten voor A.J.A., het brengen en halen van eten aan A.J.A., het fouilleren van werknemers, het ophalen van gasten aan de luchthaven, het halen van boodschappen voor het kantoor, het geven van instructies aan schoonmakers en het brengen en ophalen van kledij bij de wasserij (gehoorverslag, p. 16-17). U deed verder geen taken buiten de gebouwen van het TV-station en kwam nooit op TV. Niemand in het dorp wist dat u bij Mitra TV werkte of dat u familie was van A.J.A. (gehoorverslag, p. 20). U genoot dus geen belangrijke zichtbaarheid of status dankzij uw job, en er kan dan ook besloten worden dat het loutere feit dat u zou hebben gewerkt voor Mitra TV niet volstaat om te stellen dat u met redelijke waarschijnlijkheid vervolgd zou worden hiervoor."

In de bestreden beslissing werd verder terecht opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over (i) hoeveel zussen hij heeft, (ii) zijn taskara en zijn paspoort en (iii) zijn reisweg. Verzoeker kan niet gevolgd worden dat hij hierover reeds opheldering heeft geboden. In zoverre verzoeker aanvoert dat dergelijke vaststellingen niet doorslaggevend zijn voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, merkt de Raad op dat de medewerkingsplicht van hem vereist dat hij de instanties zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vervolgingsfeiten. De instantie mag van verzoeker aldus correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Dat verzoeker hier niet in slaagt is dan ook nefast voor zijn algehele geloofwaardigheid en vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de geloofwaardigheid van zijn relaas. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat:

"Bijkomend wijst het CGVS erop dat uw algemene geloofwaardigheid wordt aangetast door uw tegenstrijdige verklaringen over uw scholing, uw familie, uw identiteitsdocumenten en uw reisweg. Zo verklaarde u bij DVZ dat u tot het vierde leerjaar naar school ging (verklaring DVZ, p. 4) en tijdens het gehoor dat u tot het zesde jaar les volgde (gehoorverslag, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkent u uw eerste verklaringen, maar dit kan de tegenstrijdigheid niet opheffen.

Met betrekking tot uw familie, twijfelt u tijdens het gehoor even of u vier of vijf zussen hebt, om te besluiten dat u er vier hebt (gehoorverslag, p. 7). Het is erg opvallend dat u niet spontaan kan zeggen hoeveel zussen u hebt, want het gaat hier toch om basisinformatie over uw familiale situatie.

Nog opvallender, uw verklaringen over uw aantal zussen komen niet overeen met uw verklaringen bij DVZ. Bij DVZ zei u namelijk dat u drie zussen had. U vernoemde daar uw zus M. niet (verklaring DVZ, p. 7), doch ontkent dat u deze eerdere, tegenstrijdige verklaringen bij DVZ deed (gehoorverslag, p. 7-8). Dat u tegenstrijdige verklaren aflegt over een dergelijk basisfeit in verband met uw gezin, doet verdere twijfels rijzen over uw algemene geloofwaardigheid.

Ook over uw taskara legt u tegenstrijdige verklaringen af. U legt uw originele taskara neer en verklaart dat dit de enige taskara was die u ooit had (gehoorverslag, p. 22). Nochtans verklaarde u bij DVZ dat u uw taskara meebracht uit Afghanistan en die verloor in de zee tussen Turkije en Griekenland (verklaring DVZ, p. 11). U wordt gewezen op deze tegenstrijdigheid waarop u verklaart dat u een kopie van uw taskara meehad op de reisweg (gehoorverslag, p. 22). Deze verklaring is niet afdoende, aangezien u nergens bij DVZ verklaarde dat het om een kopie ging die u verloren had. Uw verklaringen over uw taskara zijn dus niet geloofwaardig, wat twijfels doet rijzen over de authenticiteit van dit document.

U bezit een paspoort dat u achter hebt gelaten in Afghanistan. U laat na dit paspoort neer te leggen en zegt dat u het niet liet opsturen uit Afghanistan omdat de taskara belangrijker is. U wordt erop gewezen dat voor de asiendiensten een internationaal identiteitsdocument belangrijker is, maar u hebt hier geen antwoord op (gehoorverslag, p. 22). U hebt dus geen goede verklaring waarom u het nalaat uw paspoort, nochtans een belangrijk document om uw identiteit te verifiëren, neer te leggen in het kader van uw asielaanvraag.

Ook over uw reisweg zijn uw verklaringen niet eenduidig. U verklaart tijdens het gehoor dat u Afghanistan verliet midden Hamal 1394 (eind maart-begin april 2015) (gehoorverslag, p. 25). Bij DVZ verklaarde u dat u één maand en twintig dagen onderweg was (verklaring DVZ, p. 13). U kwam echter in België aan op 4 oktober 2015. Indien u werkelijk enkele weken na uw huwelijk vertrok, was u dus ongeveer zes maanden onderweg en geen anderhalve maand. Uw verklaringen over uw reisweg zijn dus niet coherent."

Op grond van deze vaststellingen besluit de Raad dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten geheel ongeloofwaardig zijn. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen, gelet op de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat: *"De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Zoals eerder uiteengezet, legt u tegenstrijdige verklaringen af over de door u neergelegde taskara en kunnen uw documenten met betrekking tot uw job niet overtuigen. De door u neergelegde envelop van verzending kan hoogstens een eerste indicatie vormen van uw herkomst. Dit element staat hier echter niet ter discussie."*

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. Dit blijkt genoegzaam uit de UNHCR's *"Eligibility Guidelines for assessing the International protection needs of asylum-seekers from Afghanistan"* van 19 april 2016.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is één van de grootste commerciële en financiële centra van Afghanistan. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode aanslagen gepleegd werden waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren vielen, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er ook enkele aanvallen op “high-profile” doelwitten plaats. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in het district Chemtal. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. De provincie Balkh scoort in zijn geheel relatief laag wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.”

Deze analyse wordt genoegzaam bevestigd door de informatie die de commissaris-generaal in de aanvullende nota heeft toegevoegd aan het dossier. Verzoekers algemene betoog dat de taliban aanwezig is in zijn regio en er aanslagen kan plegen is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Balkh als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. In de bestreden beslissing werd verder terecht opgemerkt dat:

“U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dawlat Abad. U verklaart namelijk dat mensen die niet door de taliban om iets gevraagd worden geen risico lopen (gehoorverslag, p. 5). Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kan er dan ook niet besloten worden dat u een reëel risico loopt. U had ook nooit problemen onderweg van uw dorp naar de stad Mazar-e-Sharif voor werk. U hebt alleen weet van één bus die explodeerde langs de kant van de weg (gehoorverslag, p. 18). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij niet afkomstig is uit “de stad” en er niet over een sociaal of familiaal netwerk beschikt, dient erop gewezen dat, in zoverre verzoeker de stad Mazar-e-Sharif bedoelt, uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat geenszins toepassing wordt gemaakt van een intern vestigingsalternatief naar Mazar-e-Sharif. Bijgevolg kan niet worden ingezien hoe de afwezigheid van een familiaal of sociaal netwerk in de stad aanleiding geeft tot het bestaan van omstandigheden die in hoofde van verzoeker tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de provincie Balkh.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de provincie Balkh in Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP